

Duminica a V-a din Postul Mare

Ioan 12: 24

Dacă bobul de grâu care cade în
pământ nu moare, rămâne singur,
dar dacă moare aduce rod mult.

Duminica a V-a din Postul Mare – Anul B - Lecturi: Ieremia 31, 31-34 ; Psalmul. 50 (51) ;
Evrei 5,7-9 ; Ioan 12, 20-33

« Dacă îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti »

Meditație vincentiană

Lecturile din această săptămână vorbesc despre angajarea pe care fiecare dintre noi trebuie să o avem față de planul lui Dumnezeu, asemenea lui Cristos care și-a îndeplinit angajarea până la ultima condiție a mântuirii noastre.

În prima lectură, profetul Ieremia vorbește despre Dumnezeu care se angajează printr-un Legământ nou pe care vrea să-l înscrie în inima noastră. « *Voi pune legea mea înlăuntrul lor și în inima lor o voi scrie* ». Adică Noul Legământ cu Dumnezeu impune o transformare totală a întregii noastre ființe. Și chiar Dumnezeu este cel care seamănă în sufletul nostru sămânța acestei transformări prin botezul în moartea și învierea lui Cristos și prin sfânta Euharistie. Noi trebuie doar să acceptăm faptul că Dumnezeu este prezent în sufletul nostru. Trebuie doar să repetăm, după fiecare împărtășanie « *cred că ceea ce primesc de bună-voie în trupul și sufletul meu este cu adevărat Trupul și Sângele lui Cristos* ».

În evanghelie Isus ne prezintă moartea sa ca pe Noul Legământ și se oferă pe sine ca miel (de jertfă) pentru toți oamenii. Îi cere Tatălui să-l « *salveze de ceasul acesta* », dar știe că este cu neputință, căci viața și moartea lui reprezintă angajamentul lui Dumnezeu față de popor. Dumnezeu duce la extremă jertfele oamenilor pentru a-și arăta legământul încheiat cu noi și ia în serios angajamentul de iubire față de oameni.

În scrisoarea către Evrei autorul ne spune că prin înviere Dumnezeu l-a salvat pe Cristos de moartea veșnică: « *avea puterea să-l salveze de la moarte și a fost ascultat datorită evlaviei lui* », însă nu-l salvează de la sacrificiu și suferințele morții pentru că acesta era angajamentul său ca să devină cauză de mântuire pentru toți: « *deși era Fiul, a învățat ascultarea din cele ce a pățimit, iar după ce a fost făcut desăvârșit, a devenit cauză de mântuire veșnică pentru toți cei care ascultă de el* ». Încă o dată a confirmat că este însuși Fiul lui Dumnezeu fiind ascultător și a împlinit până la capăt iubirea față de Tatăl și față de noi. Autorul scrisorii ne spune că Isus s-a lăsat transformat pentru mântuirea noastră, cu condiția ca și noi să fim ascultători.

Și noi ca Vincențieni avem angajamentele noastre. De fiecare dată când mergem în vizită, când renunțăm la egoism pentru a-i ajuta pe cei nevoiași indiferent de timpul și atenția cerută, noi dovedim angajamentul pe care l-am luat pentru ca planul lui Dumnezeu să se realizeze prin noi. Noul Legământ se arată în legăturile pe care fiecare dintre noi le stabilește cu cei nevoiași, căci de fapt noi ne punem în legătură cu Cristos. Nu este vorba doar de o simplă vizită sau de atenția acordată dezvoltării unei familii: este vorba de voința noastră liberă care se angajează să răspundă Legământului lui Dumnezeu cu noi prin Legământul lui Dumnezeu cu Săracul care Îl întruchipează. Este aceeași mistică de la împărtășanie; de fiecare dată când vizităm un sărac trebuie doar să repetăm: « *Cred că mergând de bună-voie în casa-sanctuar a nevoiașului mă întâlnesc cu Trupul și Sângele lui Cristos* ».

Vocația vincentiană nu poate exista fără vizitarea săracilor. Întâlnirea cu Dumnezeu în persoana săracului trebuie să provoace o transformare, așa cum spune profetul Ieremia, legea cea nouă să fie în inima noastră. Așa cum am văzut, Postul Mare este perioada adecvată acestei transformări interioare: dacă vom înainta pe calea sfințeniei vom fi mai fericiți și ne vom elibera de viciile care ne țin departe de Dumnezeu. Dacă considerăm vocația vincentiană ca pe o expresie concretă a Noului Legământ al lui Dumnezeu cu poporul său, prin legătura noastră de slujire a săracilor noi transmitem de fapt întreaga istorie a Bisericii (istorie de mântuire a Poporului lui Dumnezeu). O legătură mistică, poetică și plină de semnificație.

Traducere: sora Magdalena